Anul al 63-lea
6 Pagini

200 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939.

Nr. 108 Miercuri 15 Mai 1946
6 PAGINI

ABONAMENTE „UNIVERSUL" CAPITALA Lei 13.000 pe 3 luni

UNIVERSUL

ABONAMENTE UNIVERSUL PROVINCIA Lei 10.000 pe 3 luni Plata prin C.E.C. Nr. 7.919

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECŢIE

CONFERINŢA DE LA PARIS

Conferinţa miniştrilor de externe nu s'a incheiat, după cum se credea la un moment dat. Speranţele într'o înţelegere asupra problemelor în discuţie continuă să fie împărtăşite de cei patru miniştri de externe şi corespondenţii din Paris ai diferitelor ziare şi agenţii sunt de acord să constate că în ultimele zile discuţiile au făcut reale progrese.

Unul din punctele nevralgice a fost, după cum se ştie, chestiunea coloniilor italiene. Atitudinea conciliantă a Rusiei Sovietice a înlesnit ca, cel puţin în parte, această chestiune să se apropie de o soluţie definitivă. Acceptând, conform propunerii franceze ca Tripolitania să rămâe sub tutela italiană sub controlul ONU-ului, guvernul din Moscova a deschis drumul înţelegerii prin discuţiuni. Deosebirile de vederi pe cari le evidenţiază, în cursul conversaţiilor, diferitele probleme de pe ordinea de zi, nu insemnează imposibilităţile de înţelegere.

Cu drept cuvânt, comentatorul postului de radio Moscova, vorbind despre Conferinţa dela Paris, a spus că „aceste deosebiri de vederi, sub forma lor generală, au fost cunoscute chiar mai înainte de conferinţă şi telul sesiunii dela Paris a fost să se ajungă la hotărîri comune acceptabile tuturor marilor puteri". Acesta trebue să rămâe în mod permanent adevăratul ţel al conferinţelor internaţionale care n'ar avea nici o raţiune dacă ar fi vorba — după cum a adăugat comentatorul sovietic — să se acepte „hotărîri unilaterale".

Regimurile fascisto-hitleriste erau odioase şi prin faptul că nu urmăreau decât acceptarea de către toată lumea, a hotărîrilor lor. Discuţiunea liberă, examinarea binevoitoare a datelor problemelor şi spiritul de înţelegere şi de conciliaţiune sunt condiţiile eventuale ale stabilirii şi duratei regimului democratic. Progresul înregistrat în aceste din urmă zile în desbaterile dela Paris confirmă avantagiile acestui sistem de discuţiune şi de înlăturare a deosebirilor de vederi prin bunăvoinţă şi bună credinţă reciprocă.

Desigur, dificultăţile n'au fost încă toate înlăturate. Şi în deosebi problema Triestului, pe care mareşalul Tito l-a revendicat din nou pentru Iugoslavia împreună cu tot hinterlandul, continuă să facă obiectul unor serioase deosebiri de vederi. Chestiunea a fost readusă ieri în discuţiune dar, până la ora când scriem aceste rânduri, nu avem încă informaţiuni asupra modului cum s'au desfăşurat discuţiile. Atitudinea Italiei este cunoscută: ea refuză să recunoască legitimitatea revendicărilor iugoslave şi această divergenţă se manifesta şi între cei patru miniştri de externe.

Dacă se va ajunge la un acord asupra acestei chestiuni şi dacă, în ce priveşte Germania, se va ajunge cel puţin principial la o înţelegere de ansamblu între cele patru mari puteri ocupante, se poate prevedea o apropiată convocare a Conferinţei de pace. Se ştie că Statele Unite au propus în acord cu Marea Britanie data de 15 Iunie pentru convocarea conferinţei.

După cum a anunţat postul de radio Londra, Rusia Sovietică ar accepta această dată dacă s'ar ajunge anticipat la un acord asupra tuturor problemelor în legătură cu tratatul de pace cu Italia.

Aceasta este atmosfera politică din jurul Conferinţei celor patru miniştri de externe. Opinia publică, profund doritoare de a vedea încheiată situaţia de incertitudine de astăzi, pentru ca opera de reconstrucţie să poată beneficia cât mai curând de colaborarea tuturor forţelor active europene, aşteaptă cu încredere rezultatul Conferinţei dela Paris.

DEJUNUL OFERIT DE M. S. REGELE
IN CINSTEA D-LUI MAREŞAL TOLBUHIN

In ziua de 11 Mai a. c. Majestatea Sa Regele a oferit un dejun, la Sinaia, în cinstea d-lui Mareşal al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste F. I. Tolbuhin, preşedintele Comisiei Aliate de Control, la care au participat:

Excelenţa Sa d. S. I. Kavtaradze, Ambasador Extraordinar şi Plenipotenţiar al U. R. S. S.; d. general-colonel al trupelor de tancuri I. Z. Susaikov, locţiitor al preşedintelui Comisiei Aliate de Control; d. colonel N. I. Gorskov, prim adjutant al d-lui Mareşal Tolbuhin; d. maior G. V. Skoda, adjutantul d-lui general-colonel Susaikov, d. L. E. Kotlear dela Ambasada U. R. S. S.

Din guvern au participat: d. dr. Petru Groza, preşedintele consiliului de miniştri şi d. Gh. Tătărăscu, vice-preşedintele consiliului de miniştri şi ministrul afacerilor străine.

CÂND INCEP PROBELE SCRISE ŞI ORALE
LA EXAMENELE DE CAPACITATE

Ministerul educaţiei naţionale aduce la cunoştinţa tuturor celor interesaţi că atât probele scrise cât şi cele orale la examenele de capacitate pentru toate specialităţile încep după data de 1 Iulie a. c., când încetează toate cursurile şcolare.

ALEGEREA NOULUI MITROPOLIT UNIT

Locul de mitropolit unit al Blajului, rămas vacant dela moartea fostului mitropolit dr. Alexandru Nicolescu, a rămas vacant.

Cu două săptămâni în urmă, s'au întrunit forurile electorale bisericeşti, procedând la desemnarea celor trei candidaţi, dintre cari guvernul român va numi pe titularul Mitropoliei Unite, în înţelegere cu Vaticanul.

Cele mai multe voturi au revenit P. S. Episcopului dr. Alex. Russ al Băii Mari, urmându-i P. S. Episcop dr Iuliu Hossu al Clujului apoi P. S. Episcop dr. Valeriu Traian Frenţiu al Oradiei Mari.

UN ACT DE MÂNTUIRE NAŢIONALĂ

Când ne gândim la nesfârşita serie de fărădelegi — dela trădarea de ţară până la crimele de drept comun — pe care au făptuit-o cei ce stau astăzi, în boxa acuzaţilor dela Tribunalul Poporului; când ne gândim că o mare parte din aceste crime au fost comise, în complicitate cu Germania hitleristă, împotriva unui popor străin, paşnic şi prieten; când ne gândim, mai ales, că cei doi Antoneşti şi colaboratorii lor au avut nerusinata îndrăzneală să spună că faptele lor sunt făcute în numele poporului român, pe care tot ei l-au îngenunchiat, ne dăm seama de înţelesul adânc al rechizitoriilor rostite eri de acuzatorii publici.

Nimic din ceeace s'a făptuit nu poate fi şters din cronica vremurilor. Nicio crimă comisă nu poate fi tăgăduită, niciun fapt aevea nu poate fi desfiinţat.

Argutiile nu pot face ca agresiunea criminală şi nebună din Iunie 1941 să nu fi avut loc.

Interpretările cele mai abile nu pot anula faptul că bogăţiile şi sângele poporului român au fost puse în slujba hitlerismului cotropitor şi ucigaş.

Explicaţiile cele mai subtile nu pot revoca împrejurarea că libertăţile politice cele mai esenţiale ale poporului au fost sfărâmate şi înlocuite cu un regim de crâncenă dictatură.

Frazele cele mai meşteşugite nu pot reda viaţa sutelor de mii de soldaţi cari au fost trimişi să moară pentru interese străine şi pentru ambiţii personale, nici fericirea căminelor văduvite sau distruse.

Regretele nu pot face ca zecile de mii, sutele de mii de oameni nevinovaţi, bătrâni, femei şi copii, cari nu s'au mai întors niciodată din lagărele morţii, să nu fi fost asasinaţi.

Faptele rămân fapte şi cei vinovaţi de comiterea lor nu le pot tăgădui, nici desfiinţa... Dar crima cea mai mare a Antoneştilor, constă în tentativa lor nemernică de a pune toate aceste fărădelegi în sarcina întregului popor românesc, în numele căruia pretind că au acţionat. Crimele acestea sunt crime împotriva umanităţii şi Antoneştii se străduesc cu disperare lasă să se ascundă în dosul unui popor cinstit şi paşnic care, cum ştie lumea întreagă, nu i-a autorizat niciodată să-l conducă sau să-l prezinte. Trebue să fim recunoscători acuzatorilor publici că au sfărâmat această mârşavă încercare de a împinge poporul român pe banca acuzării, în faţa opiniei universale. Rechizitoriul rostit eri constituie o sănătoasă reacţie naţională împotriva celor cari, după ce l-au împins în dezastru, au vrut să-l târască şi în desonoare.

Nu, poporul român nu este vinovat de trădările şi de ororile unor uzurpatori a căror ureche era aplecată la şoapta ambiţiei şi al căror braţ a fost mânuit de resorturi străine şi duşmane. Dimpotrivă, el este prima victimă a acestor trădători.

Nu, poporul român nu poate suporta infamia de a fi invocat drept complice al acestor criminali a căror pedepsire o cere omenirea întreagă. Dimpotrivă, el consideră că este primul în drept să ceară socoteală şi să acuze.

Acuzând — acuzând cu vigoare şi cu hotărîre — el se desolidarizează de aceste cozi de topor cari au atras asupra lor ura şi dispreţul lumii. Acuzând, poporul român înfierează, împreună cu toate naţiunile pământului, pe aceşti criminali odioşi şi spală pata sângeroasă şi murdară pe care ei au vărsat-o pe istoria sa naţională.

Adânca semnificaţie a rechizitoriului acuzatorilor publici aceasta este: a cere osândirea exemplară a celor cari au dus ţara la dezastru şi au păcătuit împotriva umanităţii, înseamnă purificarea, spălarea onoarei, mântuirea poporului român, tot aşa cum fraternizarea cu ei, sprijinirea lor, constituie un act antinaţional, o insultă nemeritată adusă acestui popor care a pătimit atât depe urma dictaturii antonesciene. Poporul întreg, poporul adevărat, se leapădă cu desgust de aceste uscături nefaste, cari au abătut asupra lui cea mai mare nenorocire din lunga lui istorie.

TUDOR ANDREESCU

PERSPECTIVELE RECOLTEI
Nevoile interne vor fi satisfăcute.—Definitivarea expropierei.—Declaraţiile d-lui ministru Traian Săvulescu

Sâmbătă, d. profesor Traian Săvulescu, subsecretar de stat la ministerul agriculturii, a înfăţişat — sobru dar convingător, — reprezentanţilor presei — situaţia agricolă a ţării, perspectivele pe care le oferă recolta anului aceasta, — dacă ploile îi vor fi tot atât de favorabile ca până acum, — precum şi lucrările intense care în curând vor definitiva improprietărirea, dând statului noua structură de pace şi muncă constructivă.

D-sa a demonstrat cum planul de culturi a fost depăşit, cu cotă aproximativă între 5 şi 10%.

Acest surplus provine din semănarea islazurilor, a locurilor virane şi a taluzurilor dela C. F. R.

In acest moment planul este terminat, deşi semănăturile vor continua şi după 15 Mai. Desigur că recolta depinde de unele necunoscute, între care starea climaterică este aproape determinantă.

Dacă implinirea planului de culturi a atins proporţii atât de mulţumitoare se datoreşte, pe lângă stăruinţelor susţinute ale organelor centrale şi periferice ale ministerului agriculturii, râvnei pilduitoare a ţăranului, care a semănat nu numai pentru el — cum se spunea în deobşte — ci şi pentru nevoile celorlalţi şi ale ţării. Dacă această muncă se va bucura şi de vremea prielnică, putem spune că pe lângă indestularea nevoilor interne — şi îndepărtarea grijei alimentare — ţara îşi va putea îmbunătăţi, prin export, situaţia economică şubrezită de războiu.

SPRIJINUL ARMATEI SOVIETICE

In acest domeniu, d. prof. Traian Săvulescu a relevat ajutorul temeinic pe care l-a avut campania de însămânţări din partea armatei sovietice, care a procurat cu multă diligenţă vehiculele oferind mijloacele de transport — atât de hotărâtoare munciilor.

REALIZARI

Arătând situaţia câmpului, d. ministru Săvulescu lămureşte cum la unele culturi s'a depăşit planul, la altele fiind ajuns. N'a fost satisfăcut în întregime la mazăre, borceag, in şi cânepă. Temerile că nu vor fi satisfăcute planurile pentru orz şi ovăz s'au dovedit fără temeiu.

REZOLVAREA UNEI MARI PROBLEME NAŢIONALE: EXPROPRIEREA

Şi expropierea poate fi socotită ca o reformă îndeplinită. Trecând din faza revoluţionară a ocupării terenurilor, ea se află acum în stadiul terminal al legalizării şi definitivării ei. Cu o lună şi jumătate înainte, ea prezenta încă starea hoatică, când nici improprietăriţii nu erau stăpâni pe pământul primit, nici expropriaţii siguri de cota lăsată prin lege.

Pentru rezolvarea acestei probleme s'au întocmit comisiuni — din pretori, şefii de ocol şi preşedinţii comisiei de plasă, cari s'au deplasat din comună în comună, întocmind definitiv tablourile cu cei îndreptăţiţi legal, spre a nu se comite abuzuri sau favoruri.

Judeţe ca Teleorman, Romanaţi, Argeş, Vlaşca, Vâlcea îşi aşteaptă doar titlurile de improprietărire, formalităţile fiind terminate prin parcelările şi numerotarea terenurilor expropriate şi atribuirea lor celor în drept după liste, a loturilor respective.

S'AU DAT 355.500 TITLURI DE IMPROPRIETARIRE

Pentru încredinţarea deplină, d. ministru Săvulescu prezintă presei tabloul cu acordarea titlurilor de improprietărire, curbă ce relevă ritmul intens al lucrărilor menite să asigure satelor condiţiunile de pace şi armonie socială.

Până la 15 Martie se acordaseră 83.500 titluri. Dela 15 până la 31 Martie s'au acordat 41.200 titluri. Dela 1 până la 30 Aprilie 79.000 titluri. Dela 1 până la 10 Mai 152.000 reprezentând un total de 355.500 împroprietăriţi.

Din aceste titluri de improprietărire 34.000 au fost scrise definitiv.

Cu mulţumirea omului de conştiinţă, care ştie că rezolvarea definitivă a reformei agrare înseamnă temelia şi condiţia esenţială a refacerii şi desvoltării viitoare a Statului, d. ministru Săvulescu arată toate măsurile luate pentru ca în toamna anului 1946 toţi împroprietăriţii să fie în posesia titlurilor de proprietate, iar foştii proprietari expropiaţi stăpâni necontestaţi pe cotele lăsate prin lege pentru a le putea lucra liber şi în voe.

FOLOSIREA ŞI PASTRAREA INVENTARIULUI AGRICOL

O altă problemă — care preocupă ministerul şi pentru a cărei rezolvare s'au luat măsuri precise — este garantarea inventariului agricol existent, prin repararea şi buna folosire a maşinilor şi mai ales a tractoarelor, — măsuri eficiente şi care să pună ministerul în afara oricărei critici.

REZERVELE DE STAT

Tot în legătură cu reforma agrară — este şi inventarierea rezervelor de stat, care vor folosi la crearea fermelor de stat — organizate dintru început ca regii comerciale şi care, prin încadrarea cu technicieni indicaţi, vor putea fi adevărate centre de îndrumare agricolă prin formarea technicienilor necesari maşinilor, producerea de seminţe selecţionate, creşterea vitelor de soi, ca şi centre de instrucţie cooperatistă.

Până la organizarea lor definitivă, — rezervelor de stat se va da cea mai bună folosinţă, detaşându-li-se ingineri agronomi, cari se vor fi dovedit apţi pentru a promova sporirea producţiei.

In partea finală a expunerii, d. ministru Traian Săvulescu a arătat cum, prin măsurile luate la timp util, viitoarele campanii de însămânţări vor putea fi realizate fără sprijinul altor ministere şi instituţii, prin normalizarea muncii făcută de ţărănime cu ajutorul organelor tehnice ale ministerului respectiv. D-sa a stăruit în mod deosebit asupra măsurilor luate pentru identificarea culturilor valoroase, prin care se vor asigura sătenilor seminţele selecţionate şi a arătat cum pentru campania de muncă din 1946—1947 s'au şi trimis îndrumările din timp, spre a nu se mai face nimic la voia întâmplării şi a bunului plac, agricultura trebuind să redevină baza de producţie şi afirmare a Statului român, ca şi în trecut.

G. L.

RECHIZITORIUL IN PROCESUL ANTONEŞTILOR
S'A CERUT APLICAREA PEDEPSEI CU MOARTEA!

Duminică dimineaţa, la Tribunalul Poporului, d. acuzator public **Dumitru Săracu** şi-a desvoltat rechizitoriul în procesul Antoneştilor.

După ce a făcut un istoric al evenimentelor politice internaţionale premergătoare deslănţuirii celui de-al doilea război mondial, a arătat cum ţara noastră, căpătă pe mâinile unor slugi fasciste inconştiente, a fost împinsă în măcel pentru ca, nu prea târziu, să ajungă în marginile unui adevărat dezastru.

D-sa a spus apoi:

„România a trecut, în cei 4 ani de război criminal, prin cea mai teribilă urgie ce a cunoscut-o istoria vreodată. România a trecut în cei 4 ani ai dictaturii criminale a guvernului Antonescu, prin suferinţele cele mai tragice, care vor rămâne adânc incrustate în istoria poporului şi încă multe generaţii de acum inainte vor avea să le sufere consecinţele".

Luarea puterei de către echipa de scelerati, ce astăzi sunt chemaţi în faţa dv., pentru a da socoteală de faptele lor, de crimele pe care le-au înfăptuit, nu s'a putut efectua şi ei nu s'au putut instăpâna la putere decât numai ajutaţi de vârfurile reacţionare din România, — aceleaşi vârfuri reacţionare care, în strânsă legătură cu reacţiunea mondială, au sprijinit aşa zisa ordine nouă concepţia indicată şi nebuneasca a hitlerismului, concepţie ce avea la bază suprimarea oricărei libertăţi şi chiar a oricărei încercări de libertate şi de viaţă mai bună.

Poporul român necontenit s'a desolidarizat de acţiunea lor; fiii săi cei mai buni au luptat în contra politicei lor. Poporul român s'a sacrificat pentru a împiedica valurile de fascizare a vieţii noastre publice în toate compartimentele. Cea mai vie dovadă a acestei lupte o constituie: închisorile, lagărele, ghettourile. Dovadă vie sunt gropile comune. Dovadă vie sunt suferinţele ale căror urme se văd şi astăzi. Toate acestea sunt tot atâtea dovezi vii care arată că poporul n'a fost de acord cu politica lor, că poporul nu şi-a insuşit ideile lor criminale, ci din contră a luptat şi a suferit. Iar astăzi, când poporul şi-a recăştigat libertatea, trimite în faţa dv. guvernul trădător a lui Antonescu: pentru a fi judecat, pentru a fi sancţionat, pentru a i se aplica pedeapsa pe care o merită — pedeapsă care nici pe departe nu va putea să contrabalanseze crimele pe care le-au făcut ei.

In iureşul lor de a ajunge cât mai degrabă la scopurile pe care şi le-au impus, nu s'au uitat la popor, nu s'au uitat nici la reacţiunea puternică a poporului în contra politicei lor şi atunci când şi-au dat seama că acesta nu este cu ei, au impus teroarea. Au început masacrele, au început închisorile, au început să pună în funcţiune tot aparatul represiv care le-a stat la dispoziţie.

D. acuzator public a procedat apoi la analizarea politicei lui Antonescu, începând din 1937, când a fost ministru de război în cabinetul Goga-Cuza, subliniind că, la 6 Septembrie 1940, când acuzatul, preluând puterea, a preluat şi principiul rasial în politica externă, aservind poporul unei cauze străine.

Ion şi Ică Antonescu în timpul rechizitoriului

Maniu spunea: am aprobat şi am fost de acord cu această problemă, cu război sau fără război, dar numai până la Nistru. Din acest document reese evident că: nu până la Nistru, ci până unde a mers Antonescu, a fost de acord d. Maniu.

Mai departe... „Partidul naţional ţărănesc aclamă cu insuflaţiere rezultatele obţinute în această privinţă".

Este 8 Noembrie 1941, când armatele care erau duse la moarte pentru idealuri streine, erau departe de Nistru.

Extras din scrisoarea d-lui Iuliu Maniu şi d-lui Dinu Brătianu din Noembrie 1940, către generalul Antonescu. Se spune textual: „V'am comunicat că departe de a creia greutăţi guvernului, pe care l'aţi constituit, nu vom refuza concursul tehnic pentru operaţia de asanare morală şi de reconstrucţie, pe care o anunţaţi".

Opera de asanare morală era războiul de jaf, de cotropire, crimele odioase pe care le-a înfăptuit guvernul criminal şi trădător de neam al lui Ion Antonescu. Opera de asanare morală erau gropile comune, valurile de sânge din timpul războiului de jaf al hitlerismului şi fascismului, pus în slujba reacţiunii mondiale.

ADUCEREA ARMATELOR GERMANE PE TERITORIUL ROMANIEI

Unul din primele acte ale guvernului trădător al lui Antonescu adus astăzi în faţa dv., este aducerea armatelor germane pe teritoriul României. Sub pretextul aducerii unui număr de trupe, pentru instruirea armatei române, ca şi cum armata română ar fi fost o armată destrăbălată, căreia îi trebuia un stăpân, a fost adus armata germană în România, desconsiderându-se astfel poporul român, armata şi conducătorii ei, prin aceea că erau puşi în stare de inferioritate faţă de călăii germani, faţă de bestiile fasciste pe care le-a adus sub pretextul instrucţiei.

In intenţiunile criminale ale lui Antonescu şi satelliţilor lui era să-şi îndeplinească visul lor de totdeauna: atacarea popoarelor libere ale Uniunii Sovietice, pentru a jefui şi stăpâni teritorii care nici odată n'au fost în cuprinsul graniţelor româneşti, teritorii unde un popor care s'a liberat prin revoluţia din 1917 de sub jugul ţarismului criminal a muncit şi a construit dealungul anilor, pentru a asigura generaţiilor viitoare o altă viaţă şi un alt regim de prosperitate şi progres.

Uniunea Sovietică, prin credinţele sale politice, prin profunda democraţie care stă la baza vieţii popoarelor sovietice, nu putea să fie bine văzută de fascism, de guvernarea lui Antonescu şi de cei cari l-au susţinut. Gândul lor criminal a fost asuprirea acestor popoare: gândul lor tâlhăresc a fost jefuirea acestor popoare; gândul lor criminal a fost exterminarea prin orişice mijloace a popoarelor Uniunii Sovietice, a popoarelor slave şi a tuturor popoarelor care se impotriveau mentalităţii şi poliţiei criminale instaurate de aceşti tâlhari.

RECHIZITORIU

Citând o serie de extrase şi scrisori, de fragmente din diversele comunicate şi declaraţii ale lui Ion Antonescu, acuzatorul public face dovada evidentă a politicei greşite, criminale agresive pe care a dus-o la remorca imperialismului german, cu preţul sângelui neamului, mizând totul: patrimoniul naţional, onoarea poporului, viitorul lui.

Trecând la enumerarea acţiunilor subterane de rezistenţă, acuzatorul public a arătat cu câtă ferocitate Antonescu reprima, chiar numai acolo unde bănuiau că incep.

TOTUL LA DISPOZIŢIA NEMŢILOR!

Ţinându-i la distanţă dictatorială chiar pe colaboratorii săi din guvern, Antonescu nu s'a sfiit să şi-i facă adevăraţi complici la toate autocratismele sale şi mai cu seamă la campania de jaf şi distrugerea întreprinsă sistematic, fără milă pe teritoriul Uniunii Sovietice.

Politica externă, internă, viaţa economică, industria grea şi uşoară, toate, toate au fost puse la dispoziţia Germanilor şi în cele din urmă, mersese cu cinismul său criminal până acolo încât şi mâna de lucru, braţele româneşti au fost „oferite" ridicării potenţialului de război a statului patron suzeran.

Muncitorii cari îşi cereau dreptul la o viaţă omenească, erau ameninţaţi cu gloanţele mitralierelor, iar copii, ucenicii din industri,, au fost trimişi tot în Germania să se... specializeze.

Iată crime de ordin intern; iată crime de ordin extern; iată crime care trebue să le aducă pedepsele, pentru cari ei stau astăzi în faţa dvs.

„LUAŢI TOTUL DIN TRANSNISTRIA, DAR FARA ACTE"

In consiliul de miniştri din 17 Martie, acuzatul Antonescu spunea: „Să luaţi cât mai mult din Transnistria, dar fără acte, pentru ca să nu se poată să scoată mâine Ruşii documente, pe care să să le aducă la masa verde. Şi nu numai Ruşii, dar chiar dacă suntem victorioşi, aliaţii noştri pentru ca să se despăgubească şi ei ne vor pune la o contribuţie de război".

Deci, luaţi totul, dar fără acte. Exact cum face un spărgător de rând, un criminal de rând odios, care face o crimă şi apoi caută să spele, să şteargă orice urmă pentru a nu fi descoperit. Exact cum face o bandă care fură colectiv, iar după ce a furat, caută să ascundă jaful pentru ca apoi să-şi fure căciula unul la altul.

Iată ce spunea martorul Adrian Maniu, în declaraţia sa dată în timpul cercetărilor acestor fapte: „D-na Goga mi-a cerut să examinez şi să aprecieze ce piese din muzeul din Odesa urmează a fi evacuate. Am venit la Muzeu, împreună cu d-na Goga şi cu alţi funcţionari de specialitate ai Guvernământului şi am constatat că majoritatea pieselor n'au valoare de muzeu fiindcă sunt mai mult obiecte scumpe dar fără nici o valoare artistică".

Se jefuiau muzeele! Se jefuiau covoarele artistice! Se jefuiau bisericile de obiectele sfinte, — biserici de care propaganda criminală fascistă a guvernului Antonescu spunea că sunt transformate în grajduri în Uniunea Sovietică. Propaganda prin broşuri, prin radio, prin presa fascistă, cumpărată duşmanii poporului înfăţişau locaşurile sfinte ale poporului sovietic drept grajduri, drept magazine şi orice altceva afară de biserici.

Ca răspuns la toate intervenţiile făcute de către Anglia, Statele Unite şi America, aceştia trimit o declaraţie de război şi spune: Datorită faptului că România face parte din pactul tripartit; de drept ea se consideră în stare de război cu Statele Unite, cu Anglia.

Cu toată lumea!

Atunci se pune întrebarea! Ce anume a avut de suferit vreodată poporul român din partea poporului american? Ce a avut de suferit poporul român din partea poporului englez? Ce a avut de suferit poporul român din partea Uniunei Sovietice, pentru ca aceştia, la un moment dat, în numele poporului, erijaţi acolo unde nimeni nu a vrut şi nu i-a urmat pe nedrept vorbind în numele poporului, să le declare război?

României îi trebuia război? României îi trebuia pace.

La 18 Decembrie 1941 un document spune: „Guvernul Regal Român are onoarea de a comunica guvernului Statelor Unite ale Americei, în conformitate cu dispoziţiunile pactului tripartit şi în special în respectul obligaţiunilor solidarităţii prevăzute în acest pact, ca urmare la starea de război dintre Statele Unite ale Americii pe deoparte şi Reichul German, Italia şi Japonia de altă parte, să se considere ea însăşi în stare de război cu Statele Unite ale Americii.

Eram deci aliaţi cu Japonia şi în acelaş timp declaram război Statelor Unite. Iată politica care se făcea atunci, politică care ar merita să fie tradusă într'o scenă de teatru şi jucată în cele mai îndepărtate periferii ale Capitalei.

FILMUL CRIMELOR

In consiliul de miniştri dela 24 Aprilie 1941, în urma unui raport pe care îl făcea generalul D. Popescu, în legătură cu unele acţiuni de sabotaj, acuzatul Ion Antonescu spunea: „dau drumul mulţimei să-i masacrez; eu mă retrag în cetatea mea şi după ce îi masacrează, pun iarăşi ordine", iar la aceasta acuzatul general D. Popescu răspundea: „Aşa le-am spus şi eu". Fără să vorbească unul cu altul mai înainte, amândoi gândeau la fel.

Care cetate? Despre ce fel de cetate vorbea acuzatul Ion Antonescu la acea vreme? Da drumul la mulţime. Se credea un Cezar într'un circ. Da drumul la lei, la leii lui, la legionarii lui, care mai masacraseră odată pe cetăţenii paşnici, numai din poftă de sânge şi din dorinţa de a fi pe placul stăpânilor dela Berlin.

Iată ce spunea în consiliul de miniştri din 8 Iunie 1941 acuzatul Ion Antonescu: „Cu riscul de a nu fi înţeles de unii tradiţionalişti, cari mai pot fi printre dvs., eu sunt pentru emigraţiunea forţată a întregului element evreesc din Basarabia şi Bucovina care trebue asvârlit peste graniţă. De asemeni sunt pentru migraţiunea forţată a elementului ucrainian...". Nu era vorba deci numai de elementul evreesc, ci era vorba de toate popoarele conlocuitoare din Basarabia şi Bucovina.

Cu ce drept, în virtutea căror legi şi căror drepturi dispuneau aceşti acuzaţi de viaţa acestor popoare? Cine i-a înscăunat pe ei cu aceste drepturi şi cine avea de beneficiat de pe urma acestor acţiuni criminale?

In consiliul de miniştri dela 6 Octombrie 1941, acuzatul Ion Antonescu spunea: „In ceeace priveşte pe evrei, am luat măsura ca să-i scot definitiv şi total din aceste regiuni. Măsura este în curs. Mai am în Basarabia aproximativ 10.000 de evrei, care în câteva zile vor fi trecuţi cu toţii peste Nistru, iar dacă circumstanţele vor permite, vor fi trecuţi dincolo de Urali.

Au existat vreodată pe harta Ţării Româneşti munţii Urali? Despre care Urali vorbeau aceşti criminali? Unde vroiau să ajungă şi de ce trebuia această populaţie să fie trecută peste Urali? Nu le ajungea locul, nu le ajungea pământul? Şi atunci îmi pun întrebarea: „care era totuşi rostul acestor emigraţiuni, care era rostul acestor crime pe cari le preconiza şi pe cari le puneau imediat în practică?

Poporul Sovietic era nemulţumit, era indignat de actul criminal pe care nemţii l-au impus şi cu care au fost de acord vârfurile reacţionare din ţara românească. Statul Sovietic era indignat pentrucă Ardealul fusese lăsat pradă hoardelor fasciste-hortiste. Statul Sovietic era indignat pentru suferinţele poporului român şi suferinţele popoarelor conlocuitoare din Ardealul cedat. (Acuzatorul public citeşte apoi raporturile miniştrilor României acreditaţi la Berlin şi Moscova în care aceştia raportau bunele intenţii ale Uniunei Sovietice faţă de România. Documentele au fost publicate în actul de acuzare).

Aceasta era intenţia Uniunei Sovietice faţă de Români şi nu aceia pe care criminalii din boxă o arătau prin propaganda lor pe banii strânşi din sudoarea poporului, arătând că Uniunea Sovietică pregăteşte războiul împotriva României, atacul împotriva popoarelor libere.

GUVERNUL SOVIETIC CAUTA SA SE APROPIE DE ROMANIA

Iată şi răspunsul pe care îl dă ministrul de externe la propunerile de pace şi de bună înţelegere de care era animat poporul sovietic (Acuzatorul public citeşte documentul prin care Mihai Antonesu respinge toate propunerile Sovietice).

Iată d-le preşedinte şi onorat tribunal un document de o valoare istorică considerabilă care arată că în timp ce guvernul sovietic căuta pe toate căile să se apropie de România, atât pe plan economic cât şi politic, acest criminal dă dispoziţiuni agenţilor diplomatici străini să facă spionaj faţă de aceste bune intenţii, faţă de apropierea prietenească a Uniunii Sovietice şi să nu lase impresia că România ar devia dela politica ei faţă de Germania.

UN PREŢ FARA PRECEDENT

Pentru ca să dovedesc războiul de jaf pe care aceştia l-au dus şi a crimelor ce au fost comise pe

(Continuare în pag. 3-a)

RĂSPUNSUL GENERALISSIMULUI STALIN
LA TELEGRAMA D-LUI DR. PETRU GROZA

Ca răspuns la telegrama de felicitări ce i-a trimes cu prilejul Zilei Victoriei, Generalissimul Stalin a adresat d-lui dr. Petru Groza, următoarea telegramă:

Primiţi, Domnule Prim-Ministru, mulţumirile mele pentru felicitările Dvs. cu o cazia aniversării Victoriei asupra Germaniei fasciste. (ss) I. STALIN

TELEGRAMA GENERALISSIMULUI STALIN
CU OCAZIA SĂRBĂTORIRII ZILEI INDEPENDENŢEI

Cu prilejul zilei de 10 Mai, d. dr. Petru Groza, preşedintele Consiliului de Miniştri, a primit următoarea telegramă din partea Generalissimului Stalin, transmisă prin d. S. I. Kavtaradze, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al U. R. S. S. în România.

„Vă felicit, Domnule Prim Ministru, de Sărbătoarea Naţională a Independenţei României".

I. STALIN

RASPUNSUL D-LUI DR. GROZA

Excelenţei Sale
Generalissimului I. V. Stalin
Preşedintele Consiliului
de Miniştri al U. R. S. S.
Moscova
Kremlin

Mulţumesc din toată inima pentru urarea pe care Excelenţa Voastră a binevoit să mi-o adreseze cu prilejul aniversării Independenţei Ţării noastre, dobândită şi consolidată prin frăţia de arme româno-rusă.

(ss) Dr. PETRU GROZA

TELEGRAMA D-LUI MOLOTOV

D. V. MOLOTOV Locţiitorul Preşedintelui Consiliului, a expediat d-lui Gh. Tătărescu, vicepreşedintele Consiliului de Miniştri şi Ministru al Afacerilor Străine al României, următoarea telegramă:

Cu ocazia sărbătoarei naţionale a României — a zilei de Independenţă — Vă rog, Domnule Ministru, să primiţi felicitările mele şi cele mai bune urări.

V. MOLOTOV

RASPUNSUL D-LUI GH. TATARESCU

D. Gh. Tătărescu vice preşedintele Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Străine, a răspuns astfel:

Vă mulţumesc călduros pentru urările şi felicitările Domniei Voastre trimise cu prilejul zilei noastre naţionale sporită în strălucire în acest an prin afirmarea sărbătorească a recunoştinţei poporului român faţă de popoarele sovietice.

Jertfele acestor popoare pentru redobândirea graniţelor Transilvaniei vor rămâne neuitate în sufletul nostru, iar sângele vărsat de armatele roşii pentru eliberarea întregei Românii a creat forţele indestructibile care vor ţine trează şi vor face rodnică prietenia sovieto-română.

GH. TATARESCU

O SCRISOARE A D-LUI MANIU CATRE ANTONESCU

Maniu şi Brătianu, reprezentanţii vârfurilor reacţionare dela noi — a spus d. acuzator public — nu numai că nu s'au opus politicei criminale a lui Antonescu, aşa cum au încercat să arate în depoziţiile făcute în faţa Tribunalului Poporului, dar l-au încurajat chiar după cum rezultă dintr'o scrisoare a d-lui Maniu către Antonescu, datată 8 Noembrie 1941:

„Partidul naţional ţărănesc, împreună cu întreaga opinie publică" — şi întreb dela această bară care opinie publică? — „aprobă acţiunea militară întreprinsă pentru dezrobirea Basarabiei şi Bucovinei şi eliberarea elementelor de peste Nistru".

Eri, în declaraţia făcută ei, d.

Comemorarea marei adunări naţionale de pe Câmpia Libertăţii

Cu prilejul aniversării a 98 de ani dela marea adunare naţională din 15 Mai 1848, va avea loc o mare manifestaţie populară pe Câmpia Libertăţii de lângă Blaj, la care vor participa membrii guvernului în frunte cu d. dr. Petru Groza, preşedintele Consiliului de Miniştri.